

Un Govern legal i legítim

JOSEP-MARIA TERRICABRAS. EL PERIODICO DE CATALUNYA 22.11.06

CiU va guanyar les eleccions al Parlament. Això ho accepta tothom. CiU, però, no va trobar ningú per governar i s'ha arribat a una majoria sense la coalició. Això ho accepta tothom menys CiU. Entenc el disgust i l'enrabiada, sobretot de qui pensa que n'hi ha prou guanyant les eleccions. Aquest és justament l'error: guanyar les eleccions és magnífic, però per fer govern s'ha de tenir majoria. Per això calen sovint acords i coalicions. **Mas** ha guanyat les eleccions, però no el Govern. Una cosa no porta automàticament a l'altra, per molta ràbia que faci. Així és com funciona a tot el món, senzillament perquè les coalicions depenen de sumes i restes, és a dir, de les matemàtiques, i aquestes són iguals a tot arreu.

Aquests dies **Mas** repeteix l'estratègia que ja va assajar durant l'episodi del 3%: llavors reconeixia **Maragall** com a president de la Generalitat, però no com a president de Catalunya, perquè, segons ell, no tenia "l'autoritat moral". Ara hi torna: reconeix que l'Entesa és legal, però afirma que no és legítima, de manera que el nou president de la Generalitat no tindrà autoritat moral. Per la banda socialista es va voler fer una distinció semblant quan **Jordi Pujol** va treure un escó més que **Pasqual Maragall** i aquest va obtenir més vots: llavors també es pretenia distingir entre la legalitat de **Pujol** i la legitimitat de **Maragall**.

La distinció és, democràticament, inacceptable. En una dictadura o després d'unes eleccions dubtoses --com podria ser el cas del Mèxic actual-- la distinció és correcta. En una democràcia, no, perquè l'únic criteri de legitimitat és la legalitat del procés. En democràcia, si alguna cosa és legal, ja és legítima. Això no vol dir que tothom consideri aquella decisió igualment bona, per raons personals, religioses o polítiques. Són, però, els vots del poble i les sumes i restes d'aquests vots els que donen alhora legalitat i legitimitat. El que no pot ser és que el poble doni legalitat i que un partit o un líder distribueixi legitimitats. No és la legalitat la que desacredita la democràcia, sinó, al contrari, l'intent de fer creure que la llei és, democràticament, secundària.